

/Tekst nieoficjalny/

Tekst zarządzenia porządkowego Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 2 kwietnia 2002r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 62, poz. 1426, z 2005r. Nr 19, poz. 390, Dz. Urz. Woj. Warmińsko – Mazurskiego Nr 45, poz. 713, z 2005r. Nr 16, poz. 293) po wprowadzeniu zmian wniesionych przez Zarządzenie Porządkowe NR 6 DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO W GDYNI z dnia 30 kwietnia 2007r.

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. Przepisy zarządzenia określają wymagania w zakresie bezpieczeństwa żeglugi morskich statków sportowych o długości całkowitej do 24 m, zwanych dalej jachtami, a w szczególności:

- 1) wymagania technicznego stanu bezpieczeństwa jachtów w zakresie konstrukcji, stałych urządzeń i wyposażenia oraz inne wymagania bezpieczeństwa żeglugi i życia na morzu;
- 2) tryb przeprowadzania przeglądów i inspekcji w sprawach, o których mowa w pkt. 1;
- 3) wzory dokumentów bezpieczeństwa jachtów oraz sposób ich wystawiania i potwierdzania.

§ 2. W rozumieniu niniejszego zarządzenia:

- 1) morski statek sportowy zwany dalej jachtem – oznacza jednostkę pływającą dowolnego typu, o dowolnym napędzie, właściwie obsadzoną załogą oraz innymi uczestnikami pływania bez kwalifikacji żeglarskich lub motorowodnych, w liczbie nie przekraczającej 12 osób, której przeznaczenie do celów rekreacyjnych, sportowych, szkoleniowych lub prowadzenia działalności gospodarczej zostało określone w dokumencie rejestracyjnym;
- 2) jachty dzielimy na rekreacyjne i komercyjne,
- 3) jacht rekreacyjny – oznacza statek morski uprawiający żeglugę, który nie jest używany do prowadzenia działalności gospodarczej,
- 4) jacht komercyjny – oznacza każdy inny jacht, który nie jest jachtem rekreacyjnym.

§ 3.1. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:

- 1) zakresu spraw uregulowanych zarządzeniem porządkowym Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 19 kwietnia 2000r. w sprawie warunków uprawiania żeglugi na wodach morskich we celach rekreacyjno-sportowych przez jednostki pływające o długości do 5m i śródlądowych, których iloczyn największej długości i największej szerokości nie przekracza 20m²,
- 2) monotypowych klas regatowych posiadających ważne certyfikaty pomiarowe wystawione przez mierniczych Polskiego Związku Żeglarskiego zwanego dalej w skrócie PZZ lub Polskiego Związku Motorowodnego i Narciarstwa Wodnego zwanego dalej w skrócie PZMW i NW oraz wiosłowych łodzi regatowych, uczestniczących w treningach lub regatach na wodach morskich, na akwenach znajdujących się pod stałą obserwacją i osłoną ratowniczą,
- 3) jachtów rekreacyjnych o długości całkowitej do 15 m, z zastrzeżeniem § 13 ust. 2

§ 3.2. Powyższe nie zwalnia kapitana jakiegokolwiek jachtu od odpowiedzialności i obowiązków określonych w odrębnych przepisach

§ 4. 1. Ustala się następujące rejony żeglugi morskiej uprawianej przez jachty:

- 1) żegluga na akwenach treningowych - oznacza to żeglugę w obrębie portów i na akwenach określonych w zarządzeniu dyrektora urzędu morskiego oraz pasie wód przybrzeżnych do 2 Mm od linii brzegu. Za równorzędną z żeglugę na akwenach treningowych uważa się żeglugę na:
 - a) Zalewie Wiślanym,
 - b) Zatoce Puckiej na północ od linii łączącej Babi Dół z Jastarnią,
 - c) innych wodach o podobnych warunkach żeglugowych

- 2) żegluga osłonięta - oznacza to żeglugę po Zatoce Gdańskiej na południe od linii łączącej latarnię morską Hel z latarnią morską w Krynicy Morskiej lub innych wód osłoniętych o podobnych warunkach żeglugowych oraz mórz zamkniętych w odległości do 6 mil morskich od linii brzegu dla jachtów motorowych oraz w odległości do 6 mil od miejsca schronienia dla jachtów żaglowych,
- 3) żegluga przybrzeżna - oznacza to żeglugę w odległości do 20 mil morskich od brzegu w rejonie Morza Bałtyckiego lub innego morza zamkniętego o podobnych warunkach żeglugowych,
- 4) żegluga pełnomorska - oznacza to żeglugę w rejonie mórz otwartych do 200 mil morskich od miejsca schronienia z dopuszczalną odległością między dwoma miejscami schronienia do 400 mil morskich,
- 5) żegluga oceaniczna - oznacza to żeglugę nieograniczoną.

2. Miejsce schronienia, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2, oznacza naturalnie lub sztucznie chroniony akwen lub miejsce w którym jacht może znaleźć bezpieczny postój w przypadku powstania warunków zagrażających bezpieczeństwu żeglugi.

§ 5. Rejon żeglugi, w której używany jest jacht, ustala dyrektor urzędu morskiego.

§ 6. Jacht może być używany w żegludze morskiej, jeżeli odpowiada wymaganiom technicznego stanu bezpieczeństwa, bezpiecznego obsadzenia załogą, wyposażenia w środki ratunkowe, sygnałowe, nawigacyjne, przeciwpożarowe, urządzenia radiokomunikacyjne, sprzęt pokładowy i awaryjny oraz innym wymaganiom określonym w rozporządzeniu.

ROZDZIAŁ II

WYMAGANIA TECHNICZNEGO STANU BEZPIECZEŃSTWA

§ 7. Jacht odpowiada wymaganiom technicznego stanu bezpieczeństwa, jeżeli czyni zadość przepisom technicznym uznanym przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni obowiązującym w zakresie:

- 1) konstrukcji kadłuba,
- 2) wyposażenia kadłubowego,
- 3) osprzętu żaglowego,
- 4) silników napędowych,
- 5) mechanizmów pomocniczych,
- 6) zbiorników ciśnieniowych wraz z ich urządzeniami,
- 7) instalacji rurociągów,
- 8) wałów śrubowych oraz śrub napędowych i innych pędników,
- 9) urządzeń elektrycznych oraz ich instalacji,
- 10) ochrony przeciwpożarowej,
- 11) stateczności,
- 12) niezatapialności (w odniesieniu do jachtów, których to dotyczy),
- 13) urządzeń kuchennych i grzewczych,
- 14) ochrony środowiska,
- 15) innych urządzeń z zakresu technicznego stanu bezpieczeństwa.

§ 8. Jachty, ich urządzenia i wyposażenie podlegają w zakresie spraw objętych § 7 nadzorowi technicznemu który obejmuje budowę, odbudowę, przebudowę i remonty w celu zapewnienia wymaganego stanu technicznego.

§ 9.1. W zakresie technicznego stanu bezpieczeństwa jachtów mają zastosowanie przepisy Polskiego Rejestru Statków zwanego dalej w skrócie PRS, lub innej uznanej instytucji klasyfikacyjnej.

2. Spełnienie wymagań technicznego stanu bezpieczeństwa stwierdza PRS lub inna uznana instytucja klasyfikacyjna po dokonaniem przeglądu w zaświadczeniach, orzeczeniach lub wydanych świadectwach klasy.

§10.1. W zakresie technicznego stanu bezpieczeństwa jachtów o długości całkowitej do 12 m mają również zastosowanie przepisy PZZ.

2. Spełnienie wymagań technicznego stanu bezpieczeństwa stwierdza PZZ po dokonanych przeglądzie w orzeczeniach technicznych.

§ 11. Jacht posiadający znak zgodności „CE” zwolniony jest z nadzoru technicznego instytucji klasyfikacyjnej przez okres 10 lat od daty zakończenia budowy.

ROZDZIAŁ III

INSPEKCJE I DOKUMENTY BEZPIECZEŃSTWA JACHTU

§ 12. W zakresie bezpieczeństwa żeglugi i życia na morzu jachty podlegają inspekcjom:

- 1) wstępnym
- 2) okresowym
- 3) doraźnym

§ 13.1 Inspekcje wstępne i okresowe obejmują swym zakresem całokształt bezpieczeństwa jachtu i mają na celu stwierdzenie, czy jacht odpowiada pod względem stanu technicznego stwierdzeniom zawartym w dokumentach wydanych przez instytucje i związki określone w § 9 i § 10, oraz czy jego wyposażenie i kwalifikacje załogi odpowiadają przepisom.

2. Na wniosek kapitana lub armatora, jachty, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 mogą być poddane inspekcjom wstępnym i okresowym oraz uzyskać właściwy dokument bezpieczeństwa jachtu na zasadach określonych w niniejszych przepisach.

§ 14. Inspekcje doraźne przeprowadza się na zlecenie armatora, kapitana lub jeżeli organ inspekcyjny uzna to za konieczne po awarii jachtu, zmianie w jego kadłubie lub urządzeniach, które mogą wpłynąć na bezpieczeństwo jachtu lub załogi.

Inspekcja doraźna obejmuje wybrane elementy bezpieczeństwa jachtu lub całokształt jego bezpieczeństwa. Inspekcja doraźna obejmująca całokształt bezpieczeństwa jachtu może być uznana przez organ inspekcyjny za inspekcję okresową.

§ 15. Jacht zgłoszony do inspekcji wstępnej lub okresowej powinien być przygotowany do sprawnego jej przeprowadzenia.

§ 16. Z każdej przeprowadzonej inspekcji organ inspekcyjny sporządza protokół, którego kopię załącza się do dokumentów jachtu.

§ 17. Po pozytywnym wyniku inspekcji organ inspekcyjny w terminie do 3 dni od jej zakończenia wydaje dokument bezpieczeństwa jachtu lub potwierdza jego ważność.

§ 18. W razie negatywnego wyniku inspekcji organ inspekcyjny przeprowadza w ustalonym terminie ponowną inspekcję.

§ 19. Dokumentem bezpieczeństwa jachtu jest karta bezpieczeństwa, wydawana zgodnie z wzorem określonym w załączniku nr 1.

§ 20. Kartę bezpieczeństwa wydaje się na okres nie dłuższy niż 5 lat, zgodnie z cyklem ważności dokumentu klasyfikacyjnego, pod warunkiem poddania się corocznej inspekcji okresowej.

§ 21. Jacht posiadający znak zgodności „CE” może otrzymać za zgodą organu inspekcyjnego po pozytywnym wyniku inspekcji, kartę bezpieczeństwa z ważnością do 5 lat.

§ 22. Dla jachtów, których udokumentowany wiek nie przekracza 10 lat przegląd dla potwierdzenia karty bezpieczeństwa, wydanej w myśl § 20, przeprowadza się nie wcześniej niż 2 lata i nie później niż 3 lata po terminie daty wydania lub odnowienia klasy.

§ 23. Dla jachtów wieku powyżej 10 lat lub, których wieku nie można udokumentować, dla których wydano karty bezpieczeństwa zgodnie z § 20 i § 21, przegląd dla potwierdzenia / wydania karty bezpieczeństwa dokonuje się corocznie.

§ 24. Karta bezpieczeństwa traci ważność przed upływem terminu jej ważności, jeżeli:

- 1) na jachcie zaszły zmiany zagrażające jego bezpieczeństwu,
- 2) utracił ważność dokument określony w § 9 lub § 10,
- 3) nie zostało dokonane potwierdzenie ważności wymagane w § 22 lub § 23.

§ 25. Ważność karty bezpieczeństwa może być w szczególnych przypadkach przedłużona bez inspekcji w celu dojścia jachtu do portu krajowego lub obcego, w którym może zostać przeprowadzona inspekcja, lecz nie dłużej niż do 6 miesięcy.

§ 26. W celu uzyskania przedłużenia ważności karty bezpieczeństwa bez inspekcji, kapitan jachtu winien złożyć pisemne oświadczenie, że jacht i jego wyposażenie znajduje się w stanie, który kwalifikuje go do odbycia rejsu do portu w którym jacht zostanie poddany inspekcji.

§ 27. Organem inspekcyjnym upoważnionym do przeprowadzania inspekcji jachtów, wydawania dokumentów bezpieczeństwa, przedłużania ich ważności jest dyrektor urzędu morskiego.

§ 28. Konsul może przedłużyć dokument bezpieczeństwa bez inspekcji z ważnością do 5 miesięcy powiadamiając dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego jachtu.

§ 29. Regulamin przeprowadzania inspekcji, kwalifikacje inspektorów wyznaczonych przez organ inspekcyjny, opłaty za wydawanie potwierdzanie i przedłużanie ważności dokumentów bezpieczeństwa określają odrębne przepisy.

ROZDZIAŁ IV

KWALIFIKACJE I SKŁAD ZAŁOGI

§ 30. Pełnienie funkcji kierowniczych na jachtach wymaga posiadania przez członka załogi odpowiedniego patentu żeglarskiego lub motorowodnego.

§ 31. Patenty żeglarskie i motorowodne, warunki i tryb ich uzyskiwania oraz niezbędne kwalifikacje członków załogi jachtów określają odrębne przepisy.

§ 32. Wymagania w zakresie kwalifikacji operatorów GMDSS i obserwatorów radarowych określają odrębne przepisy.

§ 33.1. Dyrektor urzędu morskiego ustala dla każdego jachtu minimalny i maksymalny skład załogi oraz jego obsadę przez osoby o odpowiednich kwalifikacjach.

2. Przed wyjściem w morze, kapitan jachtu ma obowiązek dokonać przeszkolenia całej załogi w zakresie posługiwania się środkami ratunkowymi i sygnałowymi znajdującymi się na jachcie.

ROZDZIAŁ V

INNE WYMAGANIA Z ZAKRESU BEZPIECZEŃSTWA JACHTU

§ 34.1. Wyposażenie jachtu w zależności od rejonu żeglugi w środki ratunkowe, sygnałowe, nawigacyjne, przeciwpożarowe, urządzenia radiokomunikacyjne i sprzęt pokładowy i awaryjny, określają załączniki Nr 2 – 7 do niniejszego zarządzenia.

2. Dla jachtów rekreacyjnych o długości całkowitej do 15 metrów wyposażenie jachtu określone w załącznikach Nr 2-7 należy traktować jako zalecane

§ 35. W sprawach nie uregulowanych przepisami rozdziałów II-IV stosuje się ogólne przepisy dotyczące bezpieczeństwa życia na morzu, w szczególności w zakresie:

- 1) przepisów Kodeksu Morskiego,
- 2) przepisów konwencji w sprawie Międzynarodowych Przepisów o Zapobieganiu Zderzeniom na Morzu z 1972r.,
- 3) przepisów służby radiokomunikacyjnej,
- 4) przepisów w zakresie ochrony środowiska.

§ 36. Jachty o długości nie przekraczającej 8 metrów w rejonach żeglugi na akwenach treningowych i osłoniętej są zwolnione z obowiązku prowadzenia dzienników.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

§ 37. Dokumenty bezpieczeństwa wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia zachowują moc do czasu ich upływu ważności lub najbliższej inspekcji okresowej.

§ 38. Środki ratunkowe i sygnalizacyjne urządzenia radiokomunikacyjne, środki sygnałowe, o których mowa w załącznikach 2, 4 i 5, oraz sposób ich zainstalowania i rozmieszczenia powinny odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach technicznych uznanych przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.

§ 39. W uzasadnionych przypadkach, uwzględniając osiągnięcia naukowo-techniczne lub szczególne warunki obsługi danego jachtu dyrektor urzędu morskiego może zwolnić jacht od dopełnienia niektórych wymagań ustalonych w załącznikach 2 - 7 zarządzenia, jeżeli uzna to za możliwe ze względu na rodzaj podróży i warunki żeglugi; w takim razie dyrektor urzędu morskiego może zwiększyć inne wymagania z zakresu bezpieczeństwa żeglugi.

§ 40. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 2 kwietnia 2002r. i podlega opublikowaniu w drodze obwieszczeń w kapitanatach i bosmanatach portów oraz w siedzibie Urzędu Morskiego w Gdyni oraz podlega podaniu do wiadomości w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego.